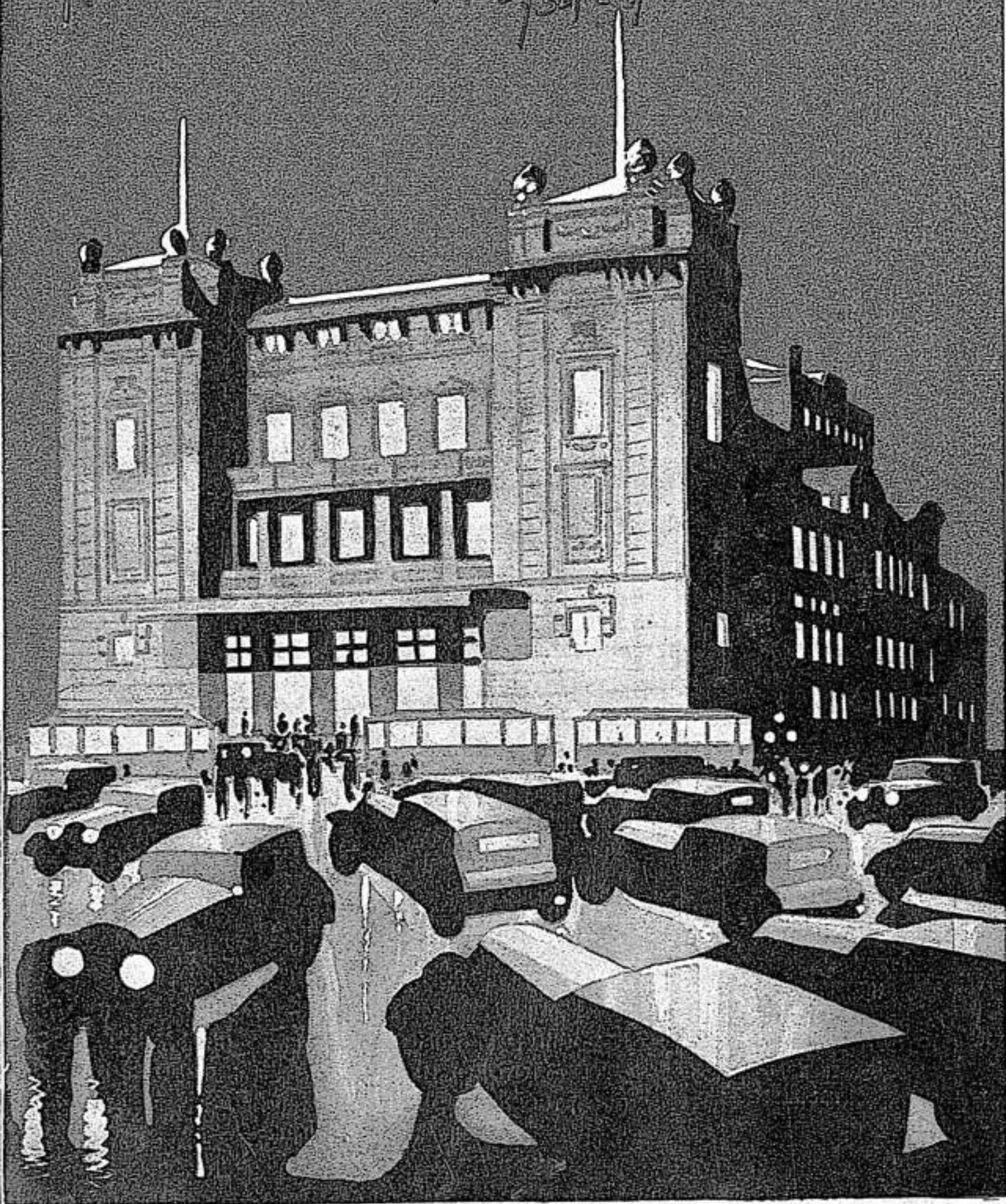

1025/34

ПОДЗОДРИШТЕ

1933/34 - 1

БРОЈ 4

БЕОГРАД, 25 СЕПТЕМБРА 1933

ЦЕНА 2 ДИНАР

Приспели су

- нови модели јесењих и зимских капута
- најновије тканине за јесење и зимске капуте

Свилене тканине за халјине и поставу. Кожице. Израда капута, костима, халјина и бунди по мери. Израда крагни и манжета од крзна. ● Велики избор модерних ручних торбица, чарапа, рукавица, комбинезона и другог рубља

Ђура Јаношевић

БЕОГРАД — Палата Академије Наука

МЕТЕОР⁶⁶

„СТОВАРИШТЕ МАНУФАКТУРНЕ РОБЕ
БЕОГРАД, КНЕЗ МИХАЈЛОВА 29, ТЕЛ. 22-423

Преглед
сlobodan

Куповина
необавезна

Најбогатији избор за јесењу сезону

Штофова за костиме и мантлове у најмодернијим дезенима. Свила у свима квалитетима и бојама. Готових тренчкота и мантлова као и зимских капута за даме и господу по париским моделима. Израђујемо и по мери. Правих енглеских штофова за мушка одела и иберцигер у најмодернијим дезенима. Веша мушких готовог и по мери. Велики избор завеса, текстила, гарнитура, прекривача итд. као и платна у свим квалитетима.

ПОЗОРИШТЕ

НЕДЕЉНИ ИЛУСТРОВАНИ ПОЗОРИШНИ ЧАСОПИС
ИЗДАВАЧ: ГРАФ. УМЕТНИЧКИ ЗАВОД ПЛАНЕТА
УРЕДНИШТВО: БЕОГРАД, УСКОЧКА 8, ТЕЛ. 20-714

4

26 септ. 1933

ПРЕД РЕФОРМОМ НАШЕ ПОЗОРИШНЕ КРИТИКЕ

Почетак позоришне сезоне увек отвара нов хоризонт и за позоришне критичаре. Наша позоришна критика успела је да се извуче из часописа, из књижевних подруга, и да изађе на светлост дана и на светлост живих позоришних рефлектора.

Нови репертоар, домаћи и страни, објављен од стране позоришне управе, заголицо је, не само глумце, већ и позоришне критичаре, који сваку премијеру очекују са „пером у срце”.

Позоришна критика, она права, ван репортаже, она која непристрајено одмерава уметничку вредност свакога дела, врло је ретка. Када успе, за њоме пође и публика; кад не успе она промаши и код публике.

Прошле сезоне било је неколико таквих разилажења између критичке публике и позоришта.

Како позоришна критика утиче на свакодневни уметнички позоришни биланс, па било негативно или позитивно, то нам је г. Др. Ранко Младеновић изјавио следеће претпоставке о позоришној критици за наступајућу сезону:

— „Стојимо пред реформом наше позоришне критике” — одговорио је г. Младеновић.

— Пред каквом реформом?

— „Што се мене лично тиче, ја ћу ове сезоне обратити више пажње на глумачку креативност, него на саме писце. Као већ велики режијски подухвати нису у програму, што позоришног осматрача највише гостица — треба ове сезоне прећи што више на индивидуалну креативност појединачних глумаца. Многи су од њих кренули са места, а многи су остали у месту за последњу деценију рада. То се не опажа у једној сумарној критици која је постала стереотипна”.

— Како то мислите?

— „Наше глумце, у појединачним новим улогама, очекује ове сезоне, појединачно критичко филтрирање. На пример, треба опширно писати само о поснојим улогама у појединачним комадима. У таквој критици дати портрете глумаца, његов чисто позоришни креативни израз или неуспех”.

— Значи критика једне премијере биће у ствари критичко портретирање само главног глумаца?

— „Тако је. Тако ће поназа одскочити они, који то заслужују. А прећи ће се преко оних, који се постепено губе по уметничком капацитetu, а међутим то им се није могло

увек довољно критички казаши. Само таленте треба бодрiti на успех. Има младих глумаца које треба једном сасвим довести до израза, или их сасвим склонити са позорнице. Све то и искључиво у циљу развића глумачке креативности. Свака друга врста критике, било у сквиру козерије, било у сквиру тенденциозне жустрине, нема ваше ефекта на чисто позоришни интерни рад код нас. Критика мора помоћи најпре глумци тиме, што ће одвојити добру креацију од слабе".

— А писце?

ЕРНСТ ТОЛЕР О ПИТАЊУ ТЕНДЕНЦИЈЕ У ДРАМИ

Немачки књижевник Ернст Толер, који је, приликом свог недавног боравка у Београду, присуствовао јед-

Ернст Толер

мој представи у нашем Народном позоришту, на питање нашег сарадника „Да ли драма треба да има тенденцију“ — изјаснио се следеће:

— „Постоје чисто позоришни писци, на које мислам. Њихови комади могу бити и слаби, али их глумачка креација може подићи до успеха. Онда су и они успели. У овом случају по позориште глумио је глума, а не писац. Према томе, претстоји и реформа наше позоришне критике у наступајућој сезони. Њу не могу да воде аматери, ни они који тенденциозно нападају писце преко комада, или обратно: глумце преко писца. Публика очекује оно исто што и глумци. А то је критика глумачке креације пре свега, и изнад свега"...

— „Изгледа ми да је питање фали постављено. Пре три године позоришни људи у Есену, поставили су ми исто питање. Исти одговор понављам и сада. Дакле, боље би било поставити питање „може ли драма немати тенденцију?“ Јер, уметник не ствара у ваздушном простору; он стоји живо иза дела. У њему дејствује целокупност осећања, животних погледа, опажања, сазнања, и сва ова целокупност испољава се у уметничком делу као атмосфера која налази свој израз. Ми је зовемо *гезинунг*, или тенденција. Само је фарисеји поричу. *Tendenzlos ist nur eine Beziehung: die des Menschen zum All!*"

ДИПЛ. ВИРТУОЗ НА ВИОЛИНИ

ФРИЦ ПИНТО

даје часове. Упис се врши од 3-5

часова дневно. Краљев трг 10,

2 спрат лево! Телефон 23-040

посредници: 23-041-01

ШТА СВЕ БИВА СА ПОЗОРИШНИМ КОМАДОМ ИЗА КУЛИСА...

Једна нова књига чувеног чешког модерног драматичара, Карела Чапека, изазвала је ових дана својом појасом читав догађај. Књига носи наслов „Како постаје позоришни комад“. Ту је на духовит начир изложен пут ауторовог рукописа, од његове предаје позоришној управи, до премијере. Овде доносимо одломак из те књиге:

Писац предаје акој рукопис позоришту онда, кад он мисли да га је завршио. Али, пола године после тога — или више — изгледа да дело није завршено. У срећном случају рукопис се враћа писцу, са молбом да га мало скрати, а особито да преради последњи члан. Увек, због неких тајних узрока, последњи члан није од утиска, ни за јавност ни за критику. У пркос тога, сваки писац напротив мисли, да му је последњи члан врло добар! Пошто се и преправка последњег члана изврши, онда настаје пауза чекања. То је време кад писац опет има сна, али и толико нервозе да се с њиме не да говорити. Обично га из тог положаја трпеће изненадна вест о претстојећој првој проби његовог комада.

Писац због тога позивају у позориште. Треба улоге да се поделе глумцима. Али, писац је зграбнут. Он замисља себи сасвим другу поделу улога него што му се нуди. Он најзад види:

1) да госпођа А. не може главну улогу изтрати, јер је заузета главном улогом у једном другом комаду.

2) Госпођа Б. враћа ону улогу, коју је аутор наменио, јер сматра да не одговара њеном рангу.

3) Госпођица В. не може добити ону улогу на коју је аутор мислио, јер је претходно играла већ једну улогу, и сада је ред да игра госпођица Д.

4) Господин Е. не може такође добити главну улогу, јер му је прошири пут додељена улога Хамлета, која је требала бити додељена господину Ј.

5) Господин Ј., пошто осећа да му се улога додељује као ерзац, као замена, љути се на писца, и извиљава се да би био изван свога фаха.

6) Господин Х. има поштеду, јер је у једном конфликту са управом, како прозебао.

7) Господин К. не може да игра епизодну улогу, јер му се не додељује у комаду нешто боље, што одговара његовом жанру.

8) Улогу слуге најзад раздавају

један глумац, задовољан што га аутор за њу предлаже.

Тако испадне ствар саским дружије, него што то на први мах писцу изгледа.

Најзад, кад се комад подели, у позоришту се формирају о комаду две врсте мишљења: по једном, у комаду има лепих улога, али су рђаво подељене; по другом, да су у комаду све улоге слабе, и од њих се не може чинити учинити, па ма глумац на глави дубис!

Сад се јавља режисер. Он унапред планира да постави комад на позорницу дружије него што писац мисли.

— Знате — каже му писац — ја себи замишљам тиху камерну игру.

— То не би било чинило — одговара режисер. Комад мора потпуно гротеск да се постави.

— Али, упада писац, моја личност у комаду, Клара, потпуно је пасивно биће.

— Шта вам пада на памет — до башује му режисер, Клара је изразита садискиња!

— Али, ја је писам такву замислио — жустро тврди писац.

— Онакву какву је ја правилно предвиђам, ствара најефектнију сцену; иначе први чин неће доживети никакав завршни акценат.

— Тај чин дешава се у простој, грађанској соби — допуњује писац.

— Али, за Бога не, узвикује режисер. За Клару се морају поставити степенице или једна естрада.

— Нашта та естрада? — пита зачујено писац.

— Да би Клара могла на њој стајати, објашњава режисер. Мора три метра високо да стане, и да у датом моменту, у трећем чину, скочи доле. Знате — завршава режисер — комаду се мора убрзати више живота, иначе ће личити на туџе конвенционалних комедија.

Ако писац најзад остаје при свом, онда испада његовом кривицом „рђаво режијски постављен комад“. А ако се повинује режисеру, онда су глумци криви за погрешно схватање комада.

После оваквог договора писаца са режисером, настаје студија комада на пробама. Режисер објашњава глумцима, који држе писане улоге у рукама:

— Овде су врата, показује режисер на један празан простор. Овде је канапе и столица, овде прозор. Видате ли ову столицу, она представља клавир. А овде, где је празно, то је сто... Кроз ова врата лево — наставља јаче режисер — улази Клара, и седа за сто. Кроз друга

врата улази Данаш... (погледа). До ђавола, где је господин који игра улогу Данаша?

— Проба овог тренутка другу улогу — јављају се два гласа.

— Онда ћу ја маркирати његову улогу, саопштава режисер. Затим се окреће глумцима која игра Клару, а која је за то време случајно села на столицу.

— За Бога госпођо, не седите на ту столицу, она претставља прозор!

Клара устане хитро, поправља се, и почине да чита улогу: „Не, оче: ја га данас у олште писам видеда!...“

Режисер се укочи на једном за паваје.

— Шта читате то, госпођо?

— Први чин, друга страна, одговара она.

— Али, то не стоји тамо — довикује режисер, и узме њену руку, да види. Одједном љутито:

— Па, за Божје име, ово је улога из другог комада!

Она слеже раменима, и затим тврди да јој је улога тек синоћ послата.

Писац присуствује свему томе, и непрестано брише зној са лица. Почиње да мисли да је он свему овоме крив. Обузима га грижа савести.

Кад је режисер поновио седми пут исту сцену, писац излази уве-рај, да ће још седам година проћи, док му се комад спреми. А на пре-мијеру не сме ни да помисли...

КРЕЛЕЖИНА ПРЕМИЈЕРА У БЕОГРАДУ

Домаћи репертоар, са новитетима, интересантан је и по томе, што ће се ове сезоне играти и у Београду и у Загребу, најновија драма г. Крлеже „Јурај Крижанић“.

Писац је обрадио живот и судбину једног најинтересантнијег нашег човека из прошlostи — Јурија Крижанића, рођеног у Хрватској, а погинулог у одбрани Беча од Турака 1683 године.

Крижанић је данас биографски потпуно израђен тип. Верски мисионер, вечита луталица, махнити реформатор словенског језика, прогнани свештеник, светац и робијаш, претеча свих илирских идеја и плавнова, фантастична сањалица и најзад трагични ратни добровољац — то је тип који је г. Крлежа обрадио за позоришну публику.

За нас је Крижанић сретно оживљен за сцену и због тога, што је приликом свог авантурнистичког хаџијука у Русији, називао себе Срби-

ном; а кад је програн у Сибир, написао је прву српску граматику — пре три стотине година.

Завод за хем.чишћење и бојење одела

Кнежев Сломеник, број 5 (Палата Риунионе)

Прима фину тоалету за dame и господу на чишћење и бојење и на највеће задовољство својих му штерија доводи у ред. Тешке, завесе, рукањце, салонски намештај итд.

НИКОЛА ДИНИЋ

КАД СЕ ДРАМСКИ ПИСЦИ МЕЂУ СОБОМ ЈНТИМНО ИСПОВЕЂАЈУ

Француски драмски писци јасно и интимно пишу један о другом, што је врло заинтересовало позоришну публику. Тако је Пол Жералди објавио свој крохи о Жаку Девалу, чији је комад „Госпођица“ имао великој успеха и на њансујујујућим позорницама првог сезона.

Жак Десал

Друг о другу, на један симпатичан и питорески начин, саопштава утиске и значај свога колеге за развој модерне драмске књижевности у Француској. Понхолотски утважано, пријатељски присно, у стилу духовите репортаже — писац одаје пузан комплиментата, а уједно отвара моменте из међусобног интимног разговора о драми и позорници уопште.

Тако Жералди, пишући о Жаку

Девалу, у почетку још вели за свога друга да је — *un diable d'homme!* Тешко га је дефинисати. Да ли је хумориста или песник коме треба следовати? Или је једно ни друго? Одушевљен најпре Батајом, Жак Девал је врло рано створио пасионарну драму, мајсторски скројену, а са париским маниром.

Али то није све — вели Жералди. Девал је већ мајстор бине. Он је својим драмским мотивима спојио вешто технику са психом — два диферентна елемента. У чему је његова смелост, његова оригиналност? У схваташњу необичног као обичног. И, најзад, у скромности према аплаузу. Затим Жералди највећи своје интимне разговоре са својим другом, који се афористички изражава о себи самоме и о својим драмским делима.

Девал интимно не воли позорницу. Чак на завеоу, кулисе, картоне и све оно што је без стварне животне пасије, једва привлека око. Али воли публику која анонимно одобрава писцу и глумцима: та се публика једино не вара. Воли и вечиту дечу — глумце.

Девал ћудљиво признаје да га дегутирају рођени комади! Чим комад преда каквој позоришној управи, учници могу се као да је његово дело узето у дом за находитчад! И он чини гимасу пред тим утиском.

На питање свога друга, зашто онда пише комаде, Девал одговара, да би од позоришних хонорара могао да што више путује. Јер, вели, што се тиче дубљег смисла, признаје да у једном драматичном доживљају из самог живота или у једној љубави, или у свему другом, увек има

више и јачег ефекта и суштине, него онога што ми напишемо.

На основу свега овога Жералди објављује, да његов книжевни друг има аспирација много дубљих него што изгледа, и ако је скептичан до крајности над самим собом. Оно што Девал изустриде право у среће онога коме се пријатељски и интимно исповеда.

Најзад, Жералди саопштава јавности, да је Девал написао свој најновији комад „Молитва за живе“.

Однос ових драмских книжевних другова у Француској, могао би да послужи за пример и нашим драмским писцима.

СМРТ МАКСА ШИЛИНГА

У очи сазе јесеки, кад је лије у Берлину почело тагано да пада, умро је чувени музичар Макс Шилинг, бивши дириктор берлинске опере и председник пруске Академије уметности.

Макс Шилинг (по рођењу са Райне), одрекао се некада, још као млад, правних студија, и одао се музичкој каријери, коју је почeo у Бајруту 1892 године. Затим се радио развоју у грандизног диригента.

Његова диригентска палца постала је симбол младих музичара, симбол до кога се са ретким талентом могло даснети.

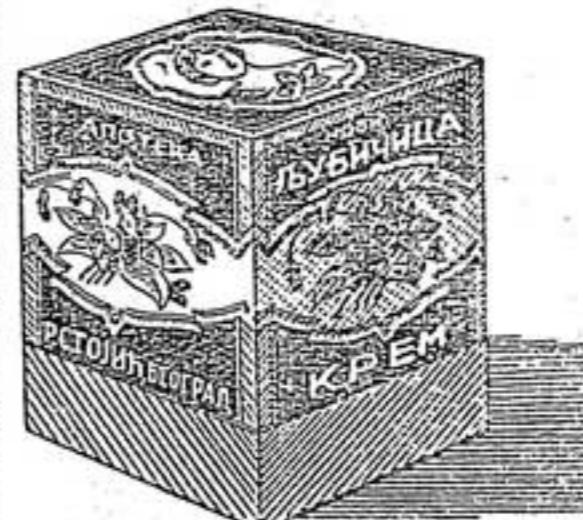
Макс Шилинг је после светског рата, све до 1925 године, на челу берлинске опере, извео многе уметничке реформе, цењен веома и као талентовани композитор.

Његова опера „Мона Лиза“ постигла је огромне успехе скоро на свима оперским позорницама у Европи.

НОВИ ЉУБИЧИЦА КРЕМ

СА ХОРМОНИМА

Одличован највишом наградом и златном медаљом на Лондонској изложби.

„Законом заштићен по бр. 7416“.

Дејство хормона који су главни сastav Новог „Љубичица Крема са Хормонима“ огромно је. Све што је пропало, све што је омлјавило, све што је изгубило свој сјај и еластичност, хормони поново освежавају, лице добија свеж младалачки изглед. Само употребом „Новог Љубичица Крема са Хормонима“ сачувавјете своје лице. Свака доза затворена је нарочитом плиомбом.

Израђује апотека

РАД. К. СТОЈИЋА

Београд — Сарајевска 84.

ДВЕ НОВЕ БАЛЕТСКЕ ПРЕМИЈЕРЕ

У Народном позоришту спремају се две балетске премијере. Обе ствари су кратке и биће приказане за једно вече.

Спрема се „Легенда о Јосифу“ од Рихарда Штрауса, композитора „Саломе“. Овај балет је први пут приказан у Паризу у сезони 1913 и 1914

године у режији Фокина, са Мјасином и Куанецовом. Сценску опрему дао је Бакст, а претставу је извела трупа Тагиљева.

Други балет „Présages“, која се игра на музику „Пете симфоније“ од Чајковског приказан је скоро у Паризу. Извео га је ансамбл Базила, који продужује традицију трупе Тагиљева. Режирао је Мјасин.

Оба балета биће приказана у нашем позоришту почетком новембра.

Два костима из опере „Сорочински вашар“ од В. Жедринског

При снабдевању штофом

Сви државни и банкарски чиновници, пензионери, официри свештеници и остали — на основу платних књижица и легитимација — користе најповољније кредитне олакшице тамо где се продају прво克拉си новитети по ценама као за готово

Велико Стовариште енглеских штофова и прибора
Поповић, Лазаревић и Комп.

Београд

Кнез Михајлова 39

БИТИ ЛЕПА НИЈЕ ВИШЕ ТАЈНА

и ваше ће лице бити стално бело нејено, чисто и привлачно, употребом „**MARQUISE**“ КРЕМА спровеђеним са чистом есенцијом од краставаца и гарантованим без живе. Цена тегли дин. 12.- за дневну и вечерњу употребу - Депо: Парфумерија „Marquise“ Краља Милана 41. Београд.

С. ШАЈНЕСОНОВ

Краљев. Дворски оптичар
Београд, Теразије број 26
Телефон број 22-3-44

Једина спец. оптичарска радња. Велики избор наочара, цвикера и лорњона, двогледа позоришних

Музички инструменти
ЧУВЕНИХ МАЈСТОРА
и квант чисте жице
„Hakkert“

КАЈХЛЕР

БЕОГРАД, Краља Милана улица број 28.

CORSETIÈRE
KOEN

дипломиран на академији DAY-DOU У ПАРИЗУ и награђен медаљом. KOENOV мидер својим индивидуалним кроjem дaje најmodернију линiju fela.

Beograd, Pašićeva 2, Tel. 24-578
Filijala: Skoplje, Kralja Petra 32

Детаљна продаја по АНГРО ценама

чакапе женских свилених у сјају и
„Мат“. Веша женског свиленог од
Шармеса, као и остале галантериске
артикли за наступајућу сезону

БРАЋА НАЈМАН
Краља Петра улица бр. 26

Цемпере, пуловере и хаљине

за одрасле и децу, у најлепшем избору
САПИТ

Фабричне
цене

Књег. Љубице ул. 15а Макенз. ул. 20

Moalysin

биолошки тоникум за косу,
па бази холестерина и лици-
тина, спречава опадање косе,
одстрањује перут, коса поно-
во расте. Добија се у свима
апотекама, дрогеријама и пар-
фимеријама.

Цена флаши 15.-, 35.-, 55.- дин.

Gospodo'

- Moji specijalni krojevi i prvakasni francuski materijal zadovoljće potpuno sve Vaše želje
- SPECIJALNI ATELJE MIDERA I PRSLUKA

GRAZIOSA
KNEGINJE ЉУБИЦЕ 8. ТЕЛЕФОН БРОЈ 28-2-28

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

Вечерња претстава

Код Споменика

У уторак 26 септембра 1933 године
(18 пут)

Београд некад и сад

Весела игра у два дела, с прологом. Написао Бранислав
Ђ. Нушић — Редитељ г. Богић

ЛИЦА:

У ПРОЛОГУ:

Јован Стерија Поповић — — — — г. В. Јовановић

У КОМАДУ:

Станојло — — — — — г. Новаковић

Перса — — — — — г-ђа Арсеновић

Никола, њихов син — — — — г. Богић

Милица, Николина жена — — — — г-ђа Е. Микулић

Зорица — — — — г-ђа М. Поповић

Буба } њихова деца — — — — г-џа Бобић

Миле — — — — г. Петровић

Јоца, Персин брат — — — — г. Васић

Његов син — — — — г. Милошевић

Госпођа Поповић — — — — г-ђа Каталинић

Господин Поповић — — — — г. Бошковић

Господин Тоша — — — — г. Старчић

Дуле — — — — г. Стојановић

Пијаниста — — — — г. Ј. Николић

Маникирка — — — — г-џа Хет

Собарица — — — — г-џа Н. Микулић

Globus

Пресељава кућевне ствари
Транспортује и царини робу

Ускочка 2 • Кнез Михајлова 41 • Телефон 20-8-13

Рудас - Писаме
слике за удаваче

Ада Сајлер
Кнез Михајлова 15

Петар Петровић и Беловић

Мушки шешири кошуље, крагнови кравате, рукавице, чарape, ципеле

Лепота Вашега лица

у многоме зависи од доброга пудера. Forvil-ов 5 Fleur је особито добар пудер. Он даје вашем тену драж и младалачку свежину. у малим кутијама - свима приступачан. У свима бољим радњама и Парфимерија „ЛЕДИ“, Кнегиње Љубице улица 15.

ЕПИХЕ И ЗАВЕСЕ

Брокате, плишеве и остало за намештај
Највећи избор препоручују

МАРКО ВУЛЕТИЋ, ГАВРИЛОВИЋ И КОМП.

КНЕЗ МИХАЈЛОВА 20 - БЕОГРАД

Мила Границ-Јовановић

МОДЕ САЛОН • ДОБРАЧИНА УЛИЦА БРОЈ 6

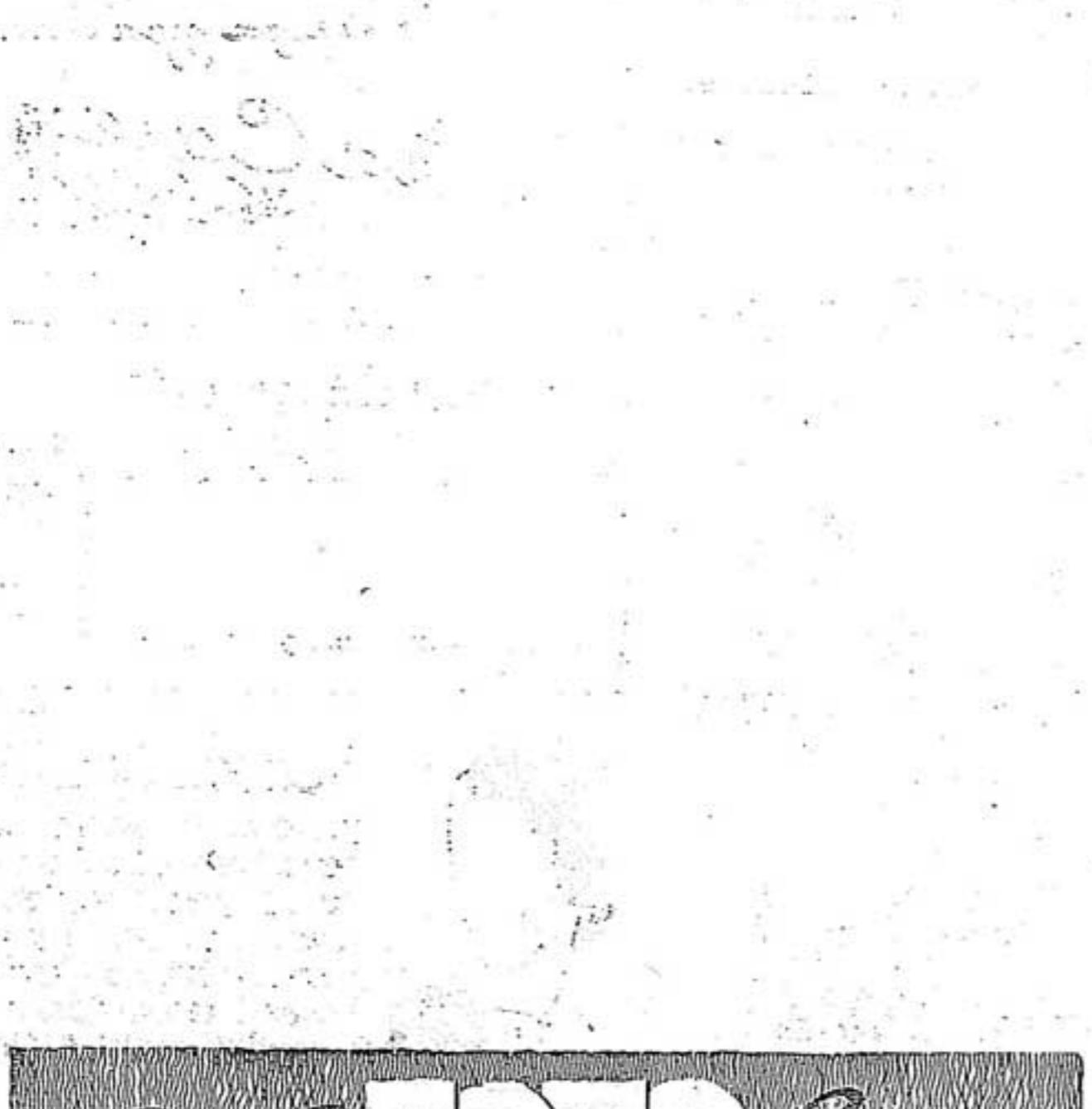
препоручује своју фину и прецизну израду француских хаљина и енглеских костима и мантрова

Новинар — — — — г. Н. Јовановић
Фотографски репортер — — — — г. Бурја
I } господин с корзоа — — — — г. Крстић
II } господин с корзоа — — — — г. Пецовић
III } господин с корзоа — — — — г. М. Стојановић

Декор г. Беложанског

Одмор после I чина

Намештај из радње „Домус“ — Кнез Михаилова бр. 50.
Тон - апаратура Генералног заступства американских радио апарата „Зенит“ Палата Извозне Банке, Београд.

БУДИЛНИК РИКИ ЛЕВИ ИЗАЗИВА ПАНИКУ У ВОЗУ

Сви чланови Народног позоришта, журили су на дужност, на повратку са летњег одмора. Мала Рики Леви такође. Она се са мора враћала преко Сарајева возом. Шћућурена у углу купе, размишљала је о балету и о сезони која предстоји у Београду. Изнад ње, њен куфер, а испод куфера, на другом седишту, један непознати господин.

Кад се, после Вишеграда, у једном тунелу, стишао жагор путника, непознати господин начуљи уши. Учини му се, да нешто куца у куферу изнад његове главе! Чим је тунел прошао, Рики Леви се обазре, и види да је господина нестало из купе.

Убрзо затим уђе у купе кондуктор. Ужурбано и опрезно он приђе Рики Леви, и упита је, чији је то куфер.

Она одговори да је њен.

— А шта имате унутра? — упита уплашено кондуктор.

— Веш и патице!

— Молим вас госпођице, да на првој станици сиђете и изнесете свој куфер!

Рики Леви га погледа зачудено, и одговори да то не може учинити, јер не види разлога.

— Док вам дам разлога, може бити већ ове касно — рече јој узбудњени кондуктор.

У том тренутку, онај непознати господин и сајпутник, проузри у купе и добаци:

— Ја ћу повући бремзу, и зауставити воз!

За то време воз уђе у станицу. Кроз цео вагон чуло се на све стране: „Бомба у куферу! Навијени сат бомбе куца! Бежите!...“

Сва уплакана Рики Леви је морала лично да изнесе свој куфер.

На перону станице, окучљени службеници избегавали су да се приближе куферу. Начичкани путници на прозорима вагона, са страхом су посматрали догађај.

Шеф станице, са прага своје канцеларије узвишио:

— Госпођице, у вашем је куферу бомба!

Рики Леви се грохотом наслеја.

— Отворите одмах куфер! И дајте вашу легитимацију.

Рики пружи своју легитимацију, и отвори куфер. Сви су шиљили шта ће сада бити.

Рики извуче из куфера свој будилник!

Свима лакну на души и у ногама.

— На то је будилник што куца! —
узикну господин кондуктер.

У том тренутку, будилник почне да звони. Сви се путници почеше грохотом смејати.

Рики Леви приредила је тако пријут претставу у очи погорише сезоне, на једној малој јеврействичкој станици.

Воз је затим кренуо даље...

ЗАБУНА – ЗБОГ ГЛАСА

Позната немачка књижевница Адела Сандрок имала је веома дубок, прави мушки глас. Једном приликом када је на улици удејила милостињу једном просјаку, слепцу, рекла му је и неколико утешних речи.

— Хвала господине Мајоре, захвалио се просјак у ставу мирно.

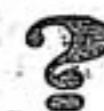
**БОЈЕ, СВЕ ВРСТЕ
ЧЕТКИЦА
ПЛАТНО** и све остале потребе
и прибор за **МАЛАЊЕ** на
свили, хартији, штофу, платну
и рељеф малање има у најлеп-
шем и највећем избору
ПРИЗНАТА

**ТРГОВИНА
БОЈА
И
ХЕМИЈСКИХ
ПРОИЗВОДА**

ИДЕЈКА К САВИЋА

БЕОГРАД
Коларчева 3. тел 23-9-08
Краља Милутина 35 тел 26-9-19

Тражите свуда само ТУ-ТОКС ТУ-ТОКС ТУ-ТОКС

Један наш драмски писац, који непе да му се име зна,
спрема драму о најбогатијем глумцу из римскога доба
— Ротсцију.

Ко је то? Оставља се публици на вожу да погађа.

Али свакако једна реткост. Драмски мотив о богатом глумцу! И то у старо, римско доба.

Некада у Риму, позориште је први пут створено кад је град дошао опасности од куге. Конзул Сулпиције Петикус позвао је играче и мими чаре да играју, да не би свет пла као.

Много доцније, кад је формиран глумачки сталеж, и кад су глумци (само они са талентом) ослобођени ропства, и образовали први пут своје удружење, у Риму је процветала глумачка уметност. Међу пајталентовацијим, Панургус, доживео је многе интересантне авантуре у римском друштву. Њега је из зависти најзад убио други глумац, који није имао талента а хтео је да буде Панургусов ривал.

У то доба и чувени Цицеро, као адвокат, бива умешан у једну глумачку парницу.

Глумци су се утврдивали доцније све више да постану слободни гра-

ђани. Да би то постали, морали су се откупљавати од свајих господара. Да би то учинили, морали су постати богати. Богатство глумца постепено постаје њена професије, како за време Цезара, тако и за време Веспасијана и Нерона.

Један такав глумац, чија је младост пуна романтичних пробијања кроз живот, а који је у своје зрело уметничко доба постао трули, римски милионер — био је глумац Госцијус. Он је створио и прву глумачку школу, он је подигао углед глумачком сталежу.

После целих цапора, публика се дивила његовом богатству, кад већ није више могла да се диви његовој глуми. Госцијусов живот, испуњен трагичним и гротескним епизодама, заинтересовао је ретко кад писце, до сада, да преобрете све то у позоришни комад.

Најзад, једни наш писац решио се на такав подухват. Интересантно је ако ствар успе, без обзира на дисципилост ишчече личности.

НОВО ОТВОРЕНА
ЦВЕЂАРСКА РАДЊА

ЕРНЕСТА КУДЕЛКЕ БЕОГРАД, КРАЉА
МИЛАНА УЛИЦА 5

Има увек на стоваришту у великом избору
природног и вештачког цвећа као букете,
корпе, жардињера и свадбених букета. Цве-
ће у саксијама, Природни и вештачки венци.

ЈОШ ГЕТЕ ЈЕ МУКУ МУЧИО СА ПОЗОРИШНИМ РЕКВИЗИТАРОМ

Стари управник г. Предић увек је волео реквизиту, али не толико и самог реквизитера. Нови управник г. Илић морао је у почетку сезоне и то да доведе у равнотежу.

Међутим, још Гете, као управник позоришта у Вајмару, муку је мучио са питањем позоришног реквизитера. На препоруку своје жене, Гете је

Волфганг Гете

дугогодишњег ливрејсаног слугу Рила, поставио за реквизитера. Решење је потписао чак и херцог Август. Али Рил, због протекције, уобрази, и доје брзо у сукоб са редитељем. Био је труб. Редитељ га је морао ипак оптужити. Најзад се обраzuје дисциплинска комисија, која протоколарно саслуша «собље по кривици реквизитора».

Установило се, да Рил није био на време присутан извесним пробама; затим је изостао и са две прет-

ставе. За време друге претставе, и ако је закаснио ушао је у гардеробу и почeo „својевољно да резонира”. Кад га је редитељ опоменуо, Рил је треснуо шаком с сто и довину, да редитељ не може толико много њему да заповеда.

За то време управник Гете био је на путу, заједно са Шилером.

Протокол о саслушању буде поднет његовом заменику Францу Кирму. Заменик се сложи са извештајем дисциплинске комисије.

Међутим, Гете при повратку није се сложио са комисијом, и кад су му поднели акта, он их само парфира, и задржи их код себе.

Рил је на сзе ово био горд. Доцније кад је Гете опет отпутовао послом у Јену, његов заменик угради прилику и казни Рила 24 сата затвора у интересу дисциплине.

Тек после годину дана, морали су Рила да отпусте из службе. Он није разумео правилно протекцију Гетеове жене. После тога, ван позоришта, продавао је чарапе у вароши још тринаест година. Најзад је умро,

Шаљапинов хонорар

Приликом гостовања у Америци Шаљапин је тражио веома велике хонораре. Једном приликом затражио је од свог менџера 40.000 динара за свако вече.

Агент се запрепастио. Саопштио је славном певачу да то месечно износи знатно више него плата претседника Уније.

— Молим, одговорио је Шаљапин. Ако је ваш претседник јефтинији, нека вам он пева...

УШАО ЂАВО – У ТРЕЋИ ЧИН!

Публика је опет дочекала нашег г. Нушића са радошћу на почетку нове позоришне сезоне. Али она очекује већ од њега и обећани нови комад. Међутим, г. Нушић избегава још да с томе говори. Због тога смо потражили г. Нушића. Кашићуцајући, он нас се осмехом дочекује:

— Драги г. Нушићу, шта је са вашим новим комадом „Ушао ђаво у село”?

— Е, уместо да ђаво уђе у село, он је ушао у мене!

— Како то?

— Ето тако! Летос сам био у манастиру Каленићу, да ми оправди ђаво. Али, уместо да ми оправди, он се најутио на мене.

— Па то није вама први пут!

— Признајем — наставља г. Нушић — моје покајање није се допало моме ђаволу. Ја га потпуно разумем. Зато сам и побегао из манастира.

— У село?

— Не, ша жалост, у бању. И ту наазбем.

— Да сте послушали ђавола, боље би било за позоришну сезону.

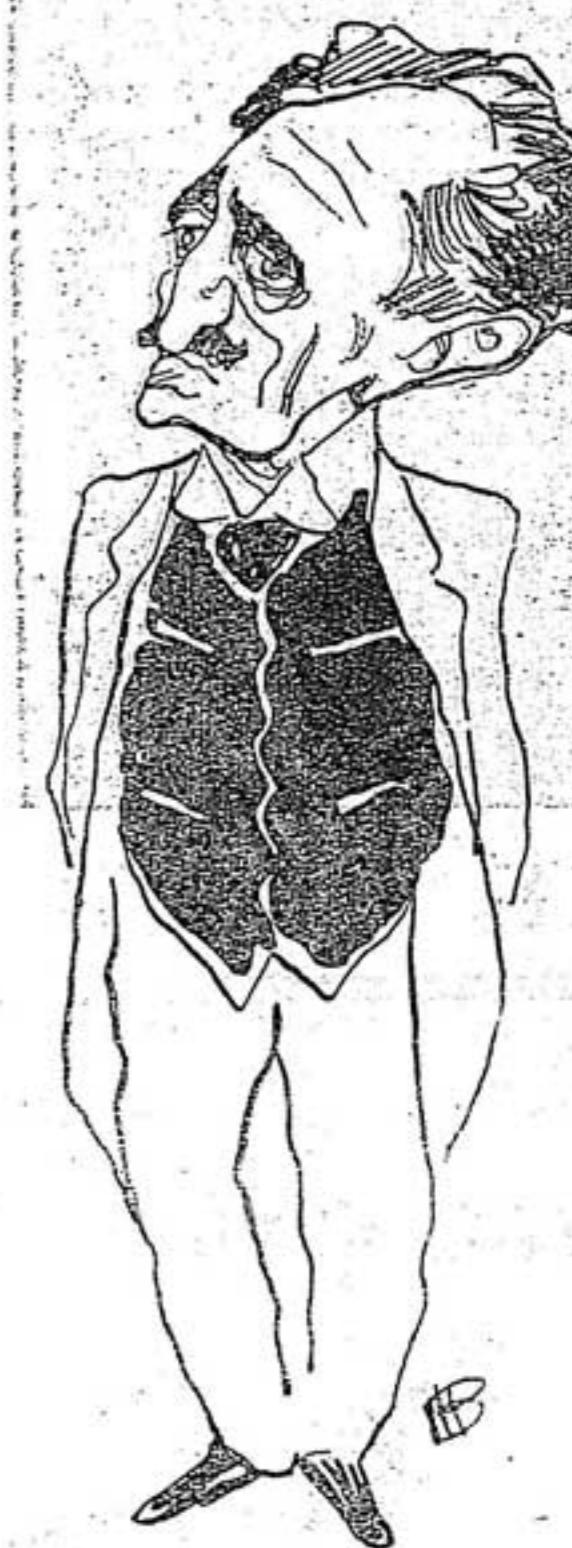
— Најзад сам та и послушао. Састали смо се опет овде у Београду, као и увек.

— Па јесте ли при крају са комадом?

— И јесам и нисам. Како да вам кажем: мој нови комад пун је живих и смешних сцена. Баволска забава! Али, ето, не могу још да га завршим. Ушао ми ђаво у трећи чин, па никако да изађе, а ја да завршетак решим. Непрестањо ми ствара проблем, а ја проблем шећу.

— Значи?

— Значи, ушао ђаво у мене!

Бранислав Нушић

Хоће да ми поквари последњи чин. Објавите то. А чим објавите, по оној народној, ђаво ће изићи из мене, као кад први петли зором запевају. И онда ће спвар одмах бити готова...

— А тако!. Врло радо!

Бал бечких фијакерија у новој Штраусовој опери

ци симпатичну бечку атмосферу у прошлости. Рихард Штраус, већ у дубокој старости, ативистички се пренео у лепо, старо бечко доба, у доба романтичних бечких дрошка. Он је компоновао своју најновију оперу, која се очекује са нестриљењем.

У другом члану нове Штраусове опере, чију музику већ унапред индисcretно хвале, приређује се бал бечких фијакерија. Бал је и музички и фолклорно веома жив и пун рељефних карактеристика старог бечког друштва, које учествује на томе балу, као на каквој најдрагоцености свечаности. По свему судећи, и текст и музика нове Штраусове опере, изнадредни су и врло примамљиви за публику.

У музичким кругозирима опера се очекује веома радознalo.

Ових дана, чувени композитор Рихард Штраус, овековечно је у му-

Reves d'Or
PARIS / PARFUMEUR
Poudre
Reves d'Or
Parfum
Reves d'Or
Lotion
Reves d'Or

*Le temps est dans la nature.
"Reves d'Or" de la maison
L.T. Piver à Paris. Cela flaire.*

24. II
1937

ЕКСПРЕС ИНТЕРВЈУ НА ТЕЛЕФОНУ

— У који разред иде ваша ћерка?

— То вам нећу рећи... (Жена је заиста прешредна када су у питању њене године).

— Спремате нешто ново?

— За сад пе.

— Интересовало би ме још...

— Ни секунде више немам времена, купатило је спремљено... Довиђења...

Веза је била прекинута.

... Ита Рина добила 4.000 марака (80.000 динара) за снимање филма „А живот тече даље”, који ће се снимати на нашем Јадрану.

... Живојин Вукадиновић, писац „Негероватног цилиндра”, спрема један нов комад за Народно позориште. Дело се зове „Мала банка”. Први члан је сентименталан, други криминалан, а трећи социјалан. Аутор је написао прва два члана, а трећи је при крају.

... Мина Васић, студирају права у Паризу, а матурирао у Ници. У Паризу је био секретар Ампир театра, у коме је играо са приличним успехом.

... познати оперски певач, који је радио и на филму, Тино Патијеро рођен у Цавтату, у Далмацији. Гимназију је српшио у Дубровнику, а затим је певао мање баритонске партије у осечком позоришту. Први успех постигао је у Дрездену почетком рата у опери Трубадур.

— Ало, да ли је то број 29.150?

— Да.

— Молим вас гђу Гроздано.

— Гђа спава.

— Среједно, пробудите је.

Казалька на сату показивала је подне! Уметница се, међутим, може све оправити. Гроздано је претходне вечери имала претставу и уморна је, зацето. У слушалици се зачуо шум:

— Овде Гроздано.

— Само неколико речи госпођо.

— Интервју преко телефона! Слушајте... Рођеза сам у Крагујевцу. Удала сам се у шеснаестој години... Имам сина и ћерку... студирала сам у Бечу. Музику на конзерваторијуму, глуму код професора Манцинија... Препела наступила у Бригу у Немачком позоришту...

— Коју улогу највише волите?

— Трагедију... Играла сам је око двадесет пута.

ВЕЛИКИ ЧАСОВНИК У ХОДНИКУ ПОЗОРИШТА - ПРОРАДИО !!

Велико изненађење!

У позоришном ходнику, који води у канцеларију управе, десило се чудо. Прорадио је, после десет година ћутања, велики часовник који виси на зиду. Десет година висиле су казалјке мирно. Читаву деценију шије се могло одредити тачно службено време пред вратима позоришне управе. Закашњавале су пробе, и на пробама глумци, изговарајући се на саслушању увек, да је свему томе крив велики часовник који ћути.

Пре десет година дошао је на гостовање у позориште један познати страни оперски уметник. Улазећи у ходник, погледао је у сат. Казалјке су показивале — четири часа по подне, и ако је онда било време пред подне. Прошле године, кад је исти страни уметник, понова дошао код нас на гостовање, запрешастио се кад је погледао опет у исти часовник. Још увек су казалјке показивале четири сата по подне!..

Али, на велико изненађење свих позоришних чланова, одједном је часовник ове сезоне прорадио! Кажу, да је почeo да ћуца чим је стари управитељ напустио зграду, и отишао у пензију.

Хартија из фабрике Милана Вапе, Београд

Власник и уредник: Ср. Ил. Обрадовић — Штампа „Планета”, Ускочка 8

Како тако, тек сада часовник куца, куца, куца. Глумци журе на пробе. Казалјке се мичу над њима. Сваки подигне очи, и погледа у велики часовник, који опомиње на тачно време.

И на свима странама у позоришту непрестано се чује:

— Велики часовник у ходнику прорадио! Нека је са срећом!...

ДОБРО МЕСТО

Имамо једну служавку која ми се не свиђа, али не знам како да јој откажем.

— То за мене није проблем. Од мене свака служавка одлази сама.

ЛОГИКА

— Зар ти не признајеш разлику између доброг и злог?

— Како да не. Иначе не бих ћрас.

РЂАВ КРИТИЧАР

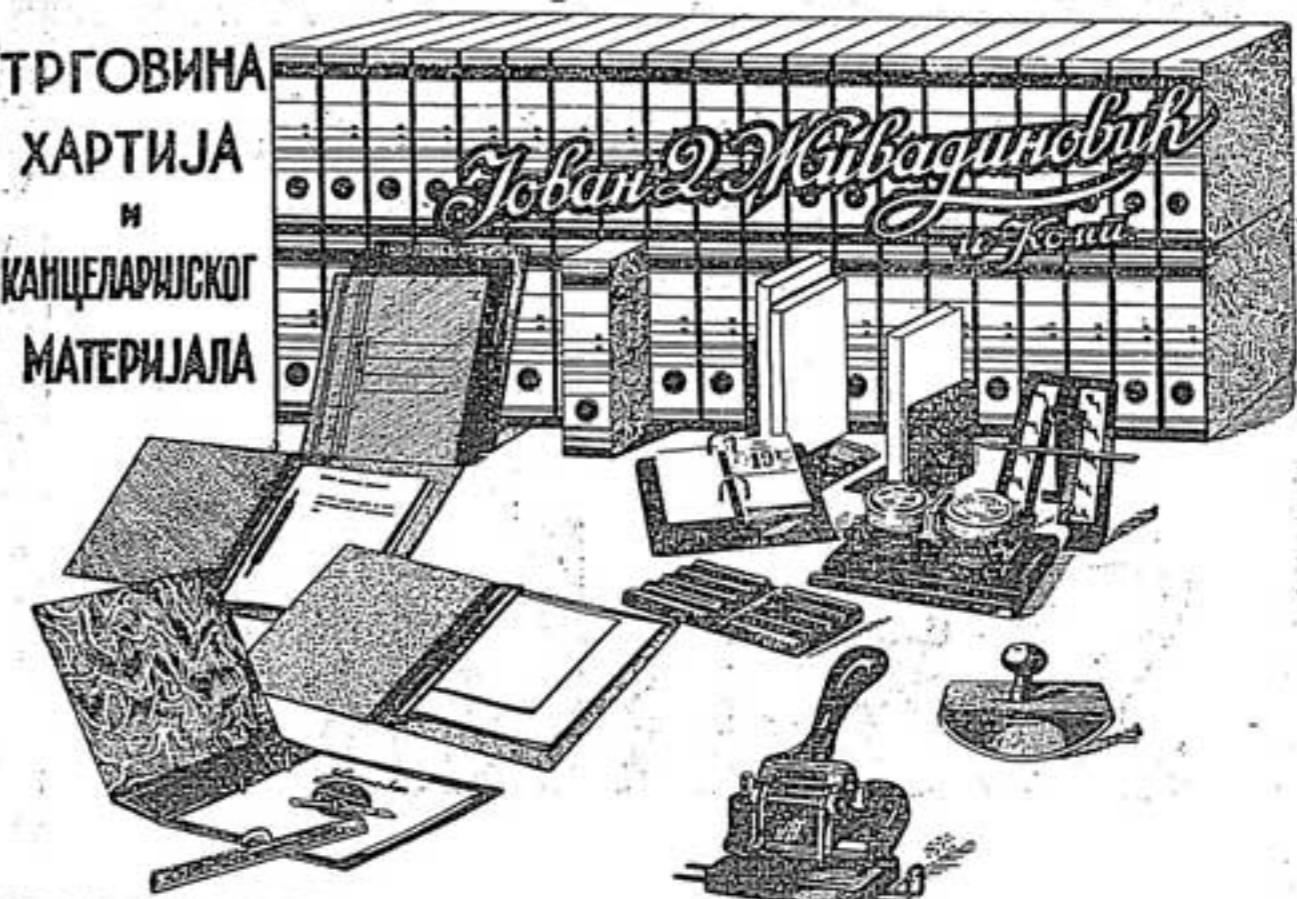
... Овај критичар пише да сам веома рђаво одиграла своју улогу собарице. Шта би сиромах рекао да зна, да сам пре стушања на позорницу заиста била собарница ...

СТРАШАН ЈЕЗИК

— Ви говорите енглески. Судећи по вашем изговору, тај језик мора да је страшан? Где сте га учили? ..

— Преко радна. Слушао сам курсеве за старије. Мој звучник је такође био старији!

ТРГОВИНА ХАРТИЈА и КАНЦЕЛАРИЈСКОГ МАТЕРИЈАЛА

УЗУН МИРКОВА 4
Палата Аеро Клуба

БЕОГРАД

Телеф. 24-992

● Предузеће
● за израду
● кофера и
● торбарских
● израђевин а

Милан Ј. Стојановић и Ко.

БЕОГРАД, ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИКОВ ТРГ (ТЕРАЗИЈЕ) 38, Т. 25064

Зар још немате
радио апарат ?

искористите прилику!

Standard

Америчко искуство!
Европски производ!
Амерички патенти!
Европски укус!

Продајемо апарате уз знатно
снижене цене и уз 12-месечну
отплату, замењујемо старе апарате

Jugoslovensko
Standard Electric Company A. D.
Београд, Краља Александра ул. 17. Телефон 25-867